दानियेलाचे पुस्तक - क्रमांक सोळा

प्रतीके

Jeff Pippenger
2023-12-11

आपण दानिएलाच्या तिसऱ्या अध्यायाचा विचार करण्यापूर्वी, त्या अध्यायाचे अधिक पूर्णपणे आकलन होण्यास सहाय्यभूत ठरू शकेल अशा काही भविष्यसूचक प्रतीकांचा विचार करू. दानिएल, हनन्या, मिषाएल आणि अजर्या यांचा पवित्र आत्म्याद्वारे, ज्या संदर्भात त्यांचा उपयोग केला जातो त्या आधारे, विशिष्ट भविष्यसूचक प्रतीकांचे प्रतिनिधित्व करण्यासाठी उपयोग केला जातो. पहिल्या अध्यायात ते कोणताही भेद न करता चार योग्य पुरुष म्हणून दर्शविले गेले आहेत; परंतु अध्यायाच्या शेवटी दानिएल याची ओळख “सर्व दृष्टांत व स्वप्ने समजण्याची” देणगी लाभलेला असा करून दिली आहे.

> आणि या चार मुलांना देवाने सर्व प्रकारच्या विद्या व ज्ञान यांत समज व कौशल्य दिले; आणि दानिएलाला सर्व दृष्टांत व स्वप्ने यांचे आकलन होते. दानिएल 1:17.

पहिल्या अध्यायात, ‘चार’ याचे प्रतीक म्हणून ते जगभरातील शेवटच्या दिवसांतील देवाच्या लोकांचे प्रतिनिधित्व करतात. ‘चार’ हे जागतिक व्याप्तीचे प्रतीक आहे, आणि सर्व संदेष्टे शेवटच्या दिवसांविषयी बोलत आहेत. पहिल्या अध्यायातील ते चार मान्यवर शेवटच्या दिवसांतील देवाच्या लोकांचे प्रतिनिधित्व करतात, आणि सतराव्या वचनात प्रथमच दानिएल आणि इतर तीन मान्यवर यांच्यात भेद केला जातो, जो “तीन-आणि-एक संयोग” या प्रतीकाचे प्रतिनिधित्व करतो.

“तीन-आणि-एक संयोगाचे” प्रतीक प्रेरित वचनामध्ये वारंवार आढळते. संदर्भानुसार ते अनेक सत्यांचे प्रतिनिधित्व करते. ते १७९८ मध्ये “अंतकाळाच्या वेळी” आरंभ झालेल्या आणि कृपाकाळ संपेपर्यंत चालणाऱ्या तीन देवदूतांच्या संदेशांच्या इतिहासाचे प्रतिनिधित्व करते. हे तिन्ही संदेश पहिल्या देवदूताच्या चळवळीत प्रतिनिधित्व झाले होते, आणि त्या चळवळीच्या पाठोपाठ प्रकटीकरण अठराव्या अध्यायातील चौथा देवदूत येतो; अशा प्रकारे तो एक तीन-आणि-एक संयोग आहे.

काही विशिष्ट संदर्भांत, ते मिलराइट इतिहासातील पहिल्या देवदूताच्या संदेशाच्या चळवळीचे प्रतिनिधित्व अंक एकाद्वारे, आणि तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाच्या चळवळीचे प्रतिनिधित्व अंक तीनाद्वारे, या संयोगाने करू शकते. म्हणून, “तीन-आणि-एक संयोग” हा “एक-आणि-तीन संयोग” असा देखील दर्शविला जाऊ शकतो. प्रतीकात्मक “तीन-एक संयोग” हे प्रतीक म्हणून अशा प्रकारे कार्य करते की, कधी एक—तीनाच्या आधी येतो, तर कधी तीन—एकाच्या आधी येतो. दानिएलाच्या तिसऱ्या अध्यायातील नबुखद्नेस्सराच्या अग्निकुंडात, आपण प्रथम ते तीन वीर पाहतो, आणि नंतर देवाच्या पुत्रासारखा चौथा.

> आणि हे तिघे पुरुष, शद्रक, मेशक आणि अबेदनगो, बांधलेल्या अवस्थेत धगधगत्या अग्निभट्टीच्या मध्यभागी पडले. तेव्हा राजा नबुखद्नेस्सर विस्मित झाला, आणि घाईघाईने उठला; आणि बोलून आपल्या मंत्र्यांना म्हणाला, आपण तीन पुरुषांना बांधून अग्नीच्या मध्यभागी टाकले नव्हते काय? त्यांनी राजाला उत्तर देऊन म्हटले, हे राजन्, खरे आहे. त्याने उत्तर देऊन म्हटले, पाहा, मला चार पुरुष मोकळे दिसत आहेत, ते अग्नीच्या मध्यभागी फिरत आहेत, आणि त्यांना काहीही इजा झालेली नाही; आणि चौथ्याचे स्वरूप देवाच्या पुत्रासारखे आहे. दानियेल 3:23–25.

निःसंशय, एक परिपूर्ण दैवी कारण, आणि एक अचूक ऐतिहासिक तथ्य आहे, जे आपल्याला सांगते की दानियेल तिसऱ्या अध्यायातील सुवर्णमूर्तीच्या उपासनेच्या सेवेत का उपस्थित दाखविला गेला नाही; परंतु एक संदेष्ट्रीय कारण असे आहे की, जर दानियेल तेथे उपस्थित असता, तर त्याने अग्निकुंडातील तीन-आणि-एक या संयोगाच्या संदेष्ट्रीय

प्रतीकात्मकतेचा भंग केला असता. गिदोनाच्या बाबतीत, तो गिदोन आणि त्याच्या शंभर-शंभर पुरुषांच्या तीन तुकड्या असा होता. ख्रिस्त अनेकदा तीन शिष्यांसह असे.

> सहा दिवसांनंतर येशूने पेत्र, याकोब आणि त्याचा भाऊ योहान यांना बरोबर घेतले आणि त्यांना एकांतात एका उंच डोंगरावर नेले. आणि त्यांच्या समोर त्याचे रूपांतर झाले; त्याचा मुख सूर्याप्रमाणे तेजस्वी झाले, आणि त्याची वस्त्रे प्रकाशासारखी शुभ्र झाली. मत्तय 17:1, 2.

एक-आणि-तीन, किंवा तीन-आणि-एक; हे एकच प्रतीक आहे, कारण ते सर्व अंतिम दिवसांतील काही भविष्यसूचक घटकाचे प्रतिनिधित्व करीत आहेत, आणि अंतिम दिवस हे न्यायाचे दिवस आहेत. न्यायाचे दिवस 1798 मध्ये सुरू झाले, या घोषणेसह की तपासणीचा न्याय 22 ऑक्टोबर, 1844 रोजी आरंभ होईल. आणि न्यायाचे दिवस तेव्हापर्यंत चालू राहतात, जोपर्यंत लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याच्या वेळी मानवी कृपाकाल बंद होऊ लागतो, कारण देवाचे कार्यकारी न्याय आरंभ होतात आणि क्रमाक्रमाने तीव्र होत जातात, जोपर्यंत कृपाकाल पूर्णपणे बंद होत नाही आणि शेवटच्या सात पीडा घडून येत नाहीत. नबुखद्नेस्सरच्या भट्टीच्या प्रसंगात, ते तीन श्रेष्ठ जन, ज्यांच्याशी नंतर ख्रिस्त सहभागी झाला, ते ध्वजाचे प्रतिनिधित्व करतात. सोन्याच्या प्रतिमेच्या प्रतिष्ठापनेच्या वेळी नबुखद्नेस्सरच्या साम्राज्याची रचना करणारी सर्व राष्ट्रे उपस्थित होती.

> आणि तो दूरवरच्या राष्ट्रांसाठी ध्वज उभारील, आणि पृथ्वीच्या टोकापासून त्यांना शिट्टीने बोलावील; आणि पाहा, ते वेगाने अतिशय त्वरेने येतील. यशया 5:26.

दानीयेलाच्या बंदिवासातील सत्तर वर्षे हे ओळखण्यासारखे आणखी एक अत्यावश्यक प्रतीक आहे, आणि ते प्रेरित वचनात वारंवार आढळते. यहोयाकीमपासून कोरेशपर्यंतचा कालखंड दानीयेलाच्या बंदिवासातील प्रत्यक्ष सत्तर वर्षांचे प्रतिनिधित्व करतो. दुसऱ्या इतिहासवृत्तांत सत्तर वर्षे त्या कालावधीचे प्रतिनिधित्व करतात, ज्यात देश विश्रांती घेईल आणि आपले शब्बाथ उपभोगेल. यशया तेवीसमध्ये सत्तर वर्षे 1798 पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंतच्या संयुक्त संस्थानांच्या इतिहासाचे प्रतिनिधित्व करतात; आणि असे करताना, ती रिपब्लिकनवादाच्या शिंगाची व खऱ्या प्रोटेस्टंटवादाच्या शिंगाची समांतर इतिहासरेषादेखील दर्शवितात. सिस्टर व्हाइट सत्तर वर्षांना पोपसत्ताक अंधकारयुगातील एक हजार दोनशे साठ वर्षांशी संरेखित करतात.

> “आज देवाची मंडळी हरविलेल्या मानवजातीच्या तारणासाठी असलेल्या दैवी योजनेला पूर्णत्वास नेण्यास स्वतंत्र आहे. अनेक शतकांपर्यंत देवाच्या लोकांनी आपल्या स्वातंत्र्यावर बंधने सहन केली. शुभवर्तमानाचे त्याच्या शुद्धतेत प्रचार करणे निषिद्ध ठरविण्यात आले होते, आणि जे मनुष्यांच्या आज्ञांना धुडकावण्याचे धैर्य करीत, त्यांच्यावर अत्यंत कठोर दंड लादले जात. परिणामी, प्रभूची महान नैतिक द्राक्षमळा जवळजवळ पूर्णपणे उजाड पडली होती. लोकांना देवाच्या वचनाच्या प्रकाशापासून वंचित करण्यात आले. भ्रम व अंधश्रद्धेच्या अंधःकाराने खऱ्या धर्माचे ज्ञान पुसून टाकण्याची धमकी दिली. पृथ्वीवरील देवाची मंडळी या निर्दय छळाच्या दीर्घ काळात तितक्याच खऱ्या अर्थाने बंदिवासात होती, जसे इस्राएलची संताने निर्वासनाच्या काळात बाबेलमध्ये बंदिवासात ठेवण्यात आली होती.” Prophets and Kings, 714.

एकदा हे समजले की प्रतीक म्हणून सत्तर वर्षे अंधकारयुगातील एक हजार दोनशे साठ वर्षांचेही प्रतिनिधित्व करतात, तेव्हा अंधकारयुगाचे प्रतीकात्मक प्रतिनिधित्व करणारी “साडेतीन वर्षे”, किंवा “बेचाळीस महिने”, किंवा “काळ, काळे व अर्धा काळ” ही रूपके त्या प्रतीकात्मक सत्तर वर्षांच्या अर्थाचा आणि अनुप्रयोगाचा विस्तार करतात.

दानियेलाच्या पुस्तकात सत्तर वर्षे हा कालावधी पहिल्या संदेशाच्या सामर्थ्यप्राप्तीपासून न्यायापर्यंतचा काळ म्हणून ओळखला जातो. हा कालावधी प्रत्येक पवित्र सुधारणा-चळवळीत अस्तित्वात असतो; आणि असे करताना, सत्तर वर्षे सत्याच्या इतर रेषांचे प्रतिनिधित्व करतात, ज्या वेळेच्या घटकावर भर देत नाहीत, परंतु त्या कालावधीच्या उद्देशाला संबोधित करतात. उदाहरणार्थ, सत्तर वर्षांचा कालावधी मलाखीच्या दृष्टीने तो काळ म्हणून दर्शविला आहे, जेव्हा कराराचा दूत लेवीच्या पुत्रांना शुद्ध करतो. सिस्टर व्हाइट यांनी मलाखीतील लेवींना शुद्ध करण्याच्या कार्याचा संबंध ख्रिस्ताच्या मंदिराच्या दोन शुद्धीकरणांशी जोडला आहे. हाच तोच कालावधी एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या

शिक्कामोर्तब होण्याच्या काळाचाही आहे. तोच पुढील पावसाचा क्रमशः ओतला जाण्याचा काळही आहे. हाच कालावधी पशूच्या प्रतिमेच्या परीक्षेचा काळही आहे, जो पशूच्या चिन्हाकडे नेतो. हा कालावधी भविष्यसूचक "तयारीचा दिवस" देखील आहे, जो रविवारच्या कायद्याकडे नेतो, आणि जो "शब्बाथाचा दिवस" देखील आहे. या कालावधीत विखुरण्याचे काळ आणि एकत्र करण्याचे काळ समाविष्ट आहेत, जे दोन्ही "सात वेळा" यांचे घटक आहेत.

दानिएलच्या पुस्तकात यहोयाकीम हा पहिल्या संदेशाच्या सामर्थ्यप्राप्तीचे प्रतीक आहे. त्याच्या नंतर येणाऱ्या दोन राजांच्या संदर्भात, तो केवळ न्यायापर्यंत नेणाऱ्या आणि न्यायात समाप्त होणाऱ्या तीन देवदूतांपैकी पहिला आहे. कोरेश हा केवळ रविवारच्या कायद्याचेच प्रतीक नाही, तर तो सुटकेचे एक "चिन्ह" देखील आहे. दानिएल हा तीन-आणि-एक या संयोगाचा एक घटक आहे, आणि देवाच्या लोकांच्या चारपदरी जागतिक प्रतिनिधित्वाचाही एक भाग आहे. दानिएल हा एलियाच्या संदेशवाहकाचेही एक प्रतीक आहे आणि प्रकटीकरणाच्या पुस्तकात तो योहानचेही प्रतिरूप दर्शवितो. तो देवाचा शिक्का प्राप्त करणाऱ्यांचेही एक प्रतीक आहे. "दानिएल" या नावाचा अर्थ "देवाचा न्यायाधीश", किंवा "न्यायाचा देव" असा होतो; म्हणून तो न्यायाचे प्रतीक आहे, आणि तसेच लावदीकियाचेही, कारण लावदीकिया म्हणजे "न्याय झालेली प्रजा" किंवा "न्यायाखाली असलेली प्रजा". लावदीकियाचा न्याय अखेरीस दानिएलच्या पुस्तकात उघडण्यात आलेल्या ज्ञानाच्या त्यांच्या नकारावर आधारित आहे.

नबुखद्नेस्सर हा संयुक्त संस्थानांतील रिपब्लिकन तसेच खऱ्या प्रोटेस्टंट शिंगाचे प्रतीक आहे, आणि तो संयुक्त संस्थानांच्या आरंभापासून त्यांच्या समाप्तीपर्यंतचेही एक प्रतीक आहे. जेव्हा आपण दानियेलाच्या चौथ्या व पाचव्या अध्यायांपर्यंत पोहोचू, तेव्हा आपल्याला आढळेल की नबुखद्नेस्सर 1798 मधील "अंतकाळ" याचे प्रतिनिधित्व करतो, आणि बेलशस्सर रविवारच्या कायद्याचे प्रतिनिधित्व करतो. "सात काळ" शिक्षेच्या समाप्तीला नबुखद्नेस्सर कोकरूसारखा परिवर्तित शासक झाला, परंतु त्याचा पुत्र आपल्या विनाशाच्या अगोदरच अजगराप्रमाणे बोलणारा ठरतो.

> "बाबेलच्या शेवटच्या राज्यकर्त्याला, जसा प्रतीकात्मक अर्थाने तिच्या पहिल्या राज्यकर्त्याला आला होता, तसाच दैवी पहारेकऱ्याचा हा न्यायवचन आला: 'हे राज्या,... तुला सांगितले जाते; राज्य तुझ्यापासून काढून घेतले गेले आहे.' दानियेल 4:31." Prophets and Kings, 533.

दानिएल अध्याय एक ऑगस्ट ११, १८४० पासून ते ऑक्टोबर २२, १८४४ पर्यंतच्या मिलराइट चळवळीच्या इतिहासाचे प्रतिनिधित्व करतो. तसेच तो सप्टेंबर ११, २००१ पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंतचेही प्रतिनिधित्व करतो. तसेच तो तीन देवदूतांच्या संदेशांपैकी पहिल्या संदेशाचे प्रतिनिधित्व करतो, जे १७९८ पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंतच्या संयुक्त संस्थानांच्या इतिहासाचे दुसरे भविष्यसूचक प्रतीकही दर्शवितात.

कदाचित दानियेलच्या पहिल्या अध्यायाचे सर्वांत महत्त्वाचे प्रतिनिधित्व हे आहे की, दानियेलाचे पुस्तक आणि प्रकटीकरणाचे पुस्तक या दोन्ही मिळून बनलेल्या भविष्यवाणीच्या पुस्तकात प्रथम उल्लेखिलेले तेच आहे. भविष्यवाणीचा विद्यार्थी ज्याने आत्मसात करावयाच्या तीन भविष्यसूचक परीक्षांपैकी ती पहिली आहे. पुढील परीक्षा उत्तीर्ण होण्यासाठी जे "खाल्ले" गेले पाहिजे, ते हाच आहे.

Early Writings मध्ये, या लेखांमध्ये यापूर्वी एकापेक्षा अधिक वेळा उद्धृत केल्याप्रमाणे, सिस्टर व्हाईट एका परिच्छेदात ख्रिस्ताच्या इतिहासातील तीन-टप्प्यांची परीक्षेची प्रक्रिया ओळख करून देतात, आणि मग पुढील परिच्छेदात त्या मिलराइट इतिहासातील तीन-टप्प्यांची परीक्षेची प्रक्रिया ओळख करून देतात. त्या असे दर्शवितात की ख्रिस्ताच्या काळातील ज्यांनी योहानचा संदेश नाकारला, त्यांना येशूच्या शिकवणींचा लाभ होऊ शकला नाही. पुढील परिच्छेद पाहू इच्छिणाऱ्यास हे समजण्यास अनुमती देतो की मिलराइटांसाठी पहिली परीक्षा विल्यम मिलर ही होती, ज्यांना सिस्टर व्हाईट यांनी योहान बाप्तिस्ता आणि एलियाह या दोघांनीही पूर्वछायित केलेले असल्याचे ओळख करून दिले आहे. पहिल्या परीक्षेचे हे दोन साक्षीदार हे स्थापित करतात की दानियेल अध्याय एक हा एलियाहाचा संदेश आहे. जर अध्याय एक नाकारला गेला, तर अध्याय दोन आणि तीन यांपासून कोणताही लाभ होऊ शकत नाही.

येशू आणि दुसरा देवदूत आपापल्या इतिहासांत योहान बाप्तिस्ता आणि पहिला देवदूत यांच्यानंतर आले. येशूनंतर क्रूसाचा न्याय झाला, आणि अन्वेषणात्मक न्याय सुरू झाल्यावर तिसरा देवदूत प्रकट झाला. क्रूसावरील शिष्यांची निराशा ही 22 ऑक्टोबर, 1844 च्या महान निराशेचे प्रतिरूप आहे. दानियेल अध्याय एक हा एलियाह आहे, ज्याचे प्रतिनिधित्व योहान बाप्तिस्ता आणि विल्यम मिलर यांनी केले आहे; परंतु तो अध्याय दोन आणि तीन यांच्यापासून वेगळा केला जाऊ शकत नाही. हे अध्याय एकत्रितपणे सनातन सुवार्ता आहेत, जी नेहमीच तीन टप्प्यांची भविष्यवाणीपरिक्षेची संदेशरचना असते, जी प्रथम दोन प्रकारचे उपासक निर्माण करते आणि नंतर त्यांना वेगळे करते. म्हणून, जर हे तीन अध्याय वेगळे केले गेले, तर ती दुसरी सुवार्ता ठरेल.

> परंतु आम्ही स्वतः, किंवा स्वर्गातून आलेला एखादा देवदूतही, आम्ही तुम्हांला जो सुवार्ता उपदेश केला आहे त्यापेक्षा भिन्न अशी दुसरी कोणतीही सुवार्ता तुम्हांला सांगू लागला, तर तो शापित असो. आम्ही पूर्वी जसे म्हटले होते, तसेच मी आता पुन्हा म्हणतो: जर कोणी तुम्हांला तुम्ही स्वीकारलेल्या सुवार्तेपेक्षा भिन्न अशी दुसरी कोणतीही सुवार्ता उपदेश करीत असेल, तर तो शापित असो. गलतीकरांस 1:8, 9.

दानियेलाच्या पहिल्या अध्यायात कराराच्या दूताने अचानक आपल्या मंदिरात येण्यासाठी मार्ग तयार केला आहे, आणि तो अरण्यात हाक मारणाऱ्या आवाजाचेही प्रतिनिधित्व करतो. अरण्य हे विखुरणाच्या काळाचे प्रतीक म्हणून दर्शविले आहे, ज्या वेळी पवित्रस्थान आणि सैन्य पायदळी तुडविले जात आहेत. दानियेलाच्या पहिल्या अध्यायात दानियेल अरण्यात आहे, विखुरलेला आणि गुलामगिरीत आहे. पहिल्या अध्यायाचा संदेश दुसऱ्या अध्यायाच्या संदेशासाठी मार्ग तयार करतो, जिथे ख्रिस्त लेवीच्या पुत्रांना शुद्ध करतो आणि त्यांच्याशी करार करतो. लेवीचे पुत्र हे देवाच्या निवडलेल्या लोकांचे प्रतीक म्हणून ओळखले जातात, कारण त्यांनी अहरोनाच्या सोन्याच्या प्रतिमेच्या संकटात मोशेसोबत विश्वासूपणे उभे राहिले, आणि दानियेलाचा तिसरा अध्यायही सोन्याच्या प्रतिमेच्या संकटाविषयी आहे.

शद्रक, मेशख आणि अबेद्नगो हे सुवर्णमूर्तीच्या “पशूच्या प्रतिमेच्या” परीक्षेपूर्वीच शुद्ध केलेल्या लेवींप्रमाणे आहेत. त्या समारंभात नबुखद्नेस्सर वाद्यवृंद पुरवितो, सोरची वेश्या गीते गाते, आणि धर्मत्यागी आध्यात्मिक इस्राएल सुवर्णमूर्तीपुढे नतमस्तक होतो व मग त्या संगीताभोवती नग्न होऊन नाचतो.

दानियेल आणि प्रकटीकरण ही पुस्तके एकच पुस्तक आहेत, आणि अल्फा व ओमेगा म्हणून ख्रिस्त आता त्या पुस्तकाची मोहोर उघडत आहे, जे येशू ख्रिस्ताच्या प्रकटीकरणाचे प्रतिनिधित्व करते. त्या पुस्तकात तो ठेवत असलेले अगदी पहिले सत्य म्हणजे तीन देवदूतांचे संदेश होय. दानियेलाच्या पहिल्या तीन अध्यायांमध्ये हेच तीन देवदूतांचे संदेश आहेत. प्रकटीकरणाच्या चौदाव्या अध्यायातील त्या तीन देवदूतांच्या संदेशांशी संबंधित सत्ये, ती प्रथम दानियेलाच्या पहिल्या तीन अध्यायांत उल्लेखिली गेली होती हे ओळखले जाते तेव्हा पूर्णत्वास जातात. प्रकटीकरण चौदा मध्ये त्यांची ओळख सनातन सुवार्ता अशी करून दिली आहे, आणि ते आकाशमध्यभागी उडत आहेत, अशा प्रकारे अंतिम दिवसांत संपूर्ण जगासमोर सादर होणारा संदेश ओळखून दिला आहे. दानियेलाच्या पहिल्या तीन अध्यायांत, तो संदेश जगापर्यंत पोहोचविणाऱ्या स्त्री-पुरुषांच्या अनुभवाचे चित्रण केले आहे. प्रकटीकरण चौदा ही सत्याची बाह्य रेषा आहे, जी प्रतीकांद्वारे तीन देवदूतांच्या संदेशाचे प्रतिनिधित्व करते. सनातन सुवार्ता, आणि त्या तीन देवदूतांपैकी प्रत्येकाचा संदेश, दानियेलाच्या पहिल्या तीन अध्यायांत दर्शविलेल्या सत्याच्या अंतर्गत रेषेद्वारे पूर्णत्वास नेला जातो.

पहिली तीन अध्याय अनेक अद्भुत सत्यांचे प्रतिनिधित्व करतात, आणि त्या सत्यांपैकी एक असे आहे की ते तीन संदेश तीन टप्प्यांची एक चाचणी-प्रक्रिया आहेत, ज्यात प्रथम आहारविषयक चाचणी येते, त्यानंतर दृश्य चाचणी येते, आणि त्यानंतर लिटमस चाचणी येते. निःसंशय, त्या तीन चाचण्यांना संबोधण्याचे इतरही मार्ग असू शकतात; परंतु त्या संज्ञा पहिल्या अध्यायात सहजपणे दिसून येतात, आणि त्या पुन्हा पहिल्या ते तिसऱ्या अध्यायांतही दिसून येतात. हे तीन अध्याय एकत्रितपणे एका प्रतीकाच्या रूपाने ओळखले गेले पाहिजेत.

> “पहिला आणि दुसरा संदेश 1843 व 1844 मध्ये देण्यात आला होता, आणि आपण आता तिसऱ्या संदेशाच्या घोषणेअंतर्गत आहोत; परंतु हे तिन्ही संदेश अद्यापही घोषित केले जावयाचे आहेत. सत्याचा शोध घेत असलेल्या लोकांना हे संदेश पुन्हा सांगितले गेले पाहिजेत, हे आजही पूर्वीइतकेच अत्यावश्यक आहे. लेखणीने आणि वाणीने आपण ही घोषणा निनादित करावयाची आहे, त्यांचा क्रम दर्शवित आणि त्या भविष्यवाण्यांचा उपयोग स्पष्ट करीत, ज्या आपल्याला तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशापर्यंत आणतात. पहिला आणि दुसरा संदेश नसताना तिसरा असू शकत नाही. हे संदेश आपण जगाला प्रकाशनांद्वारे, प्रवचनांद्वारे द्यावयाचे आहेत, आणि भविष्यवाणीच्या इतिहासाच्या अनुक्रमात घडून गेलेल्या गोष्टी व घडणाऱ्या गोष्टी दाखववावयाच्या आहेत.” Selected Messages, book 2, 104, 105.

दुसऱ्या आणि तिसऱ्या अध्यायांतील प्रत्यक्ष इतिहासामध्ये फक्त एक दिवस, किंवा एक आठवडा, किंवा वीस वर्षे यांपैकी कितीही कालांतर झाले असले, तरी ते प्रतीकात्मकरित्या तीन परीक्षांच्या प्रगतिशील चाचणीचे दर्शन घडवितात. नबुखद्नेस्सर हा संदेष्टा दानियेलाच्या द्वारे देव त्याचे स्वप्न जाणू शकतो, आणि त्या स्वप्नाचा असा यथार्थ अर्थ सांगू शकतो की तो केवळ सत्य म्हणूनच समजला जाऊ शकतो, या गोष्टीमुळे चकित व विस्मित झाला होता. तरीही तिसऱ्या अध्यायात, नबुखद्नेस्सर दुसऱ्या अध्यायातील दुसऱ्या परीक्षेत अपयशी ठरला; कारण गुप्त स्वप्नाचा दैवी अर्थ प्रकट करणाऱ्या देवाच्या सामर्थ्याच्या अद्भुत प्रकटीकरणापेक्षा त्याने स्वतःची गर्विष्ठ मानवी इच्छा वर स्थान देण्याचा निर्धार केला.

तिसऱ्या अध्यायात सुवर्णप्रतिमा उभारून त्याने तिसरी—कसोटीची चाचणी—नापास केली. शद्रक, मेशक आणि अबेदनगो यांनी ती कसोटीची चाचणी उत्तीर्ण केली. नबुखद्नेस्सराने पशूची खूण प्राप्त केली आणि त्या तिघा मान्यवरांनी देवाचा शिक्का प्राप्त केला. दानिएलच्या पहिल्या तीन अध्यायांचा अर्थ प्रकटीकरण चौदा मधील तीन देवदूतांच्या संदर्भात समजला गेला पाहिजे. हे तीन अध्याय जितके साधे आहेत—कारण ते इतके स्पष्ट आहेत की ख्रिस्ती बालकांसाठी कथांच्या रूपाने त्यांचा सर्वसाधारणपणे उपयोग केला जातो—तितकेच ते प्रत्यक्षात कदाचित देवाच्या वचनातील अत्यंत गूढ आणि गंभीर असे तीन अध्याय दर्शवितात.

पुढील लेखात आपण दानिएलच्या तिसऱ्या अध्यायापासून पुढे सुरू ठेवू.

> “अनीतिमान राजा नबुखद्नेस्सर याने अवलंबिलेल्या मार्गात दिसून येणारा व्यर्थ गौरव आणि दडपशाही आमच्या काळात प्रकट होत आहे आणि पुढेही प्रकट होत राहील. इतिहासाची पुनरावृत्ती होईल. या युगात परीक्षा शब्बाथ पाळण्याच्या मुद्द्यावर असेल. स्वर्गीय विश्व पाहत आहे की मनुष्य यहोवाच्या नियमशास्त्रावर तुडवत आहेत, देवाचे स्मारक, त्याच्यात आणि त्याच्या आज्ञा पाळणाऱ्या लोकांमध्ये असलेले चिन्ह, यास काहीच मोल नसलेली, तुच्छ मानण्याजोगी गोष्ट ठरवीत आहेत, तर दुसऱ्या एका प्रतिस्पर्धी शब्बाथास दुराच्या मैदानावर उभारलेल्या त्या महान सुवर्णप्रतिमेसारखे उंचावले जात आहे. स्वतःला ख्रिस्ती म्हणविणारे लोक त्यांनी निर्माण केलेला हा बनावट शब्बाथ पाळावा, असे जगाला आवाहन करतील. जे कोणी नकार देतील त्यांना दडपणाऱ्या कायद्यांच्या अधीन केले जाईल. हेच अधर्माचे गूढ आहे, सैतानी साधनांनी रचलेली योजना, जी पापपुरुषाद्वारे कार्यान्वित केली जाते.” The Youth’s Instructor, July 12, 1904.